

Prin pădure

Rujoiu Mihai

Prin pădure cornul sună
Colți de-argint ar căuta
Tu-n marama încă verde
Vrei în fața mea a sta.

Foșnet se-nvârte ca valul,
Ochiul trage a păcat,
Tu mai aprig te apropii,
Și eu mult te-am așteptat.

Dintr-un cuib înaltă pasăre
Vuiet sur și hărmălaie,
Tu-ți strângi mâinile la sân
Și-al meu dor arde văpaie.

Frunze roșii lângă cioturi
Mușcă din mușchiul sătul,
Tu visezi ca pe-un trofeu
Și-al meu suflet e credul.

Cerul stă să-i vină rostul
Nemișcat de-atâta vreme
Te aștepți din clipă-n clipă
Să-ți sărut albastre gene.

Prinsă-n laț victimă cade
Făr de vină cruda lună,
Te speli cu stele pe față
Din juru-mi s-alungi furtună.

Totu-i prins în agonie
Ca-n tabloul nesfârșit,
Ai speranța de-a te vede
Numai eu nu sunt privit.

Se aleargă rând pe rând
Dar nu știu cine pe cine
Tu te ții să nu fii pradă
În ținta la orișicine.

Urme duc atât de vagi
Urmărite pas cu pas
Tu dezlegi ultim secret

Să-l parcurgi și eu te las.

Se arată-n față vremea
Dulce a multor chemări
Stai la margine de zi
Și eu plin de întristări.

Iarba-naltă se desprinde
Precum frunza de copac
Tu te rezemi de-a ta umbră
În timp ce eu mă desfac.

Prin pădure cornul tace
Prins în colții de argint
Tu-n maramă simți plăcere,
Când te-ating și eu o simt.